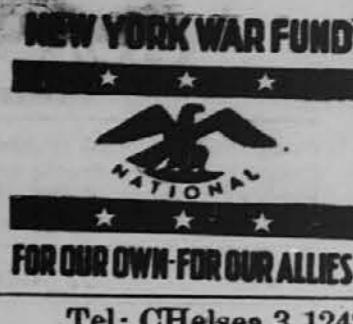

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

No. 222 — Stev. 222 — VOLUME LII. — LETNIK LII.

NEW YORK · TUESDAY, NOVEMBER 14, 1944 — TOREK, 14. NOVEMBER, 1944

UTRDBE METZA PADAJO

Ameriška tretja armada generala Pattona je včeraj razbila prvo črto 22 utrdb ob zapadni strani Metza, ki ni bil nikdar zavzet s frontalnim napadom. — Posadka je pobegnila

Ta utrdba je pet milj južno od Metza, ki je že skoro obklojen, te proti vzhodu imajo še Nemci 12 milj široko odprtino za umik. Včeraj so Amerikanec zavzeli trdnjavni Verny in Thionville pred Metzom.

Nazivje silno močnemu odporu in mrzlemu vremenu je 8. divizija generala Pattona zavzela 12 mest, trgov in vasi in je na 60 milj dolgi fronti napredovala štiri milje.

Peta divizija pod poveljstvom generala Stafford L. Irwina je na devet milj dolgi fronti zavzela trdnjavni Verny in Thionville, katero imenujejo Nemci Illingen, so Amerikanec postavili že tretje oporišče čez Mozelj severno od Metza; južno od mesta pa je 90. divizija zasedla močno oporišče čez reko pri Uckange.

Cetrta oklopna divizija je presekala Metz-Saarbruek železnično vzhodno od Morhange ter se je obrnila severno poti Bremstroftu. Malo dalje proti zapadu je 35. divizija generala Paul W. Baade-a napredovala

Irwinova armada je tudi za-

vzela Corny ob Mozeli. Pomierieux, zapadno od Vernya in Liehon proti vzhodu.

Dvajset milj severno od Metza je 95. infanterijska divizija generala Harry Twaddlea odprla artilerijski ogenj s svojih postojank v mestu Thionville na trdnjavni Thionville ob vzhodnem bregu Mozele.

Z zavzetjem trdnjavne Thionville, katero imenujejo Nemci Illingen, so Amerikanec postavili že tretje oporišče čez Mozelj severno od Metza; južno od mesta pa je 90. divizija zasedla močno oporišče čez reko pri Uckange.

Berlinski radio naznanja, da nemški vojaki slišijo ropotanje američkih tankov, ki prihajajo na fronto ter pravi, da Amerikanec pripravljajo močno ofenzivo, ki se more vsak čas pričeti.

Tirpitz je že cetrta nemška oklopna, ki je bila potopljena

stiri milje onstran gozda pri gradu Salinsu ter zavzela vasi Dallain, Brehain in Martheville.

Sesta oklopna divizija v sredini fronte pri Metzu je na 20 milj dolgi fronti napredovala štiri milje od Henryja, ki ga je zavzela v nedeljo, ter je zavzela trga Many in Thieourt. Na skrajnjem severnem krilu fronte je 90. infanterijska divizija zasedla zopet vse ozemlje, ki ga je izgubila v nedeljo ter je napadala v bližini Koenigsfacheja, 19 milj severno od Metza. Napredovala je sicer samo eno milje, toda se je približala meji Saura na tri milje.

Berlinski radio naznanja, da nemški vojaki slišijo ropotanje američkih tankov, ki prihajajo na fronto ter pravi, da Amerikanec pripravljajo močno ofenzivo, ki se more vsak čas pričeti.

Tirpitz je že cetrta nemška

oklopna, ki je bila potopljena tekom sedanje vojne. Prva oklopna je bila Graf Spee, ki je dve angleški bojni ladji pognali v pristanišče Montevideo v Braziliji, kjer jo je nemška posadka sama potopila leta 1939; leta 1941 so angleške bojne ladje potopile oklopno Bismarck, ki je potopila največjo angleško bojno ladjo Hood, v decembri leta 1932 pa je bila potopljena oklopna Scharnhorst.

Obilo zlata v Nicaragua

Managua, Nicaragua. — V republiki Nicaragua obratuje sedaj sedem zlatih rudnikov, v katereh se je tekom minolega oktobra pridobilo za \$620,000 zlata. — Zlato je v Nicaragua skoraj najglavnnejši vir bogastva in podlaga vse uvozne trgovine.

FRANCIJA BO DOBILA SAAR

Winston Churchill, ki je že nekaj dni v Parizu, in predsednik začasne francoske vlade general Charles de Gaulle sta prišla do sporazuma, po katerem bo Francija dobila vse premogovnike v dolini Saara in bo tudi z drugimi velesilnimi vdeležena v preobnovi povojne Evrope.

Nadalje sta se Churchill in de Gaulle sporazumela, da se francoska armada čimprej oboroži, da bo po vojni skupno z drugimi zavezniškimi armadami zasedla del Nemčije. Kateri del bo določen francoski armadi, bo sklenila zavezniška posvetovalna komisija. V svoji prvi razdelitvi je posvetovalna komisija določila vzhodno Nemčijo Rusiji, južni del Združenim državam, severni del pa Angliji.

General de Gaulle je zahteval, da je francoska armada takoj oborožena in da je preiskušena na bojiščih, predno bo mogla zasesti kak del Nemčije. Kakor hitro bodo zavezniški dali Franciji dovolj orožja, bo izdano povelje za mobilizacijo francoske armade.

Maršal Tito proslavlja velike tri

Moskovski radio je sinoči sporočil, da je maršal Tito pri proslavi v Beogradu rekel, da ima jugoslovanska osvobodilna vojska trdno vero v veliko zvezo s Sovjetsko unijo, Anglijo in Združenimi državami — v zvezo z največjimi drža-

Tirpitz potopljen

Angleško zračno ministrstvo je sinoči naznanilo, da je bila nemška oklopna Tirpitz slednjic potopljena.

Zadnja nemška oklopna, ponos nemške vojne mornarice, leži na dnu morja v Tromsø fjordu v severni Norveški.

V nedeljo dopoldne je ponosno ladjo napadlo 29 angleških velikih bombnikov in tri bombe po šest ton so zadele ladjo.

Oklopna je bila zgrajena leta 1941 in je imela 45,000 ton. Angleški in ameriški bombniki so veliko ladjo vedno zasledovali in je bila že prej bombardirana sedemkrat, toda je vedno še ostala na vodi, četudi hudo poškodovana.

Bombniki se ladjo napadli v nedeljo ob 10.30 dopoldne in v 15 minutah je bilo delo dokončano. Ladja se je nagnila in se je kmalu potopila.

Tirpitz je že cetrta nemška

oklopna, ki je bila potopljena tekom sedanje vojne. Prva oklopna je bila Graf Spee, ki je dve angleški bojni ladji pognali v pristanišče Montevideo v Braziliji, kjer jo je nemška posadka sama potopila leta 1939; leta 1941 so angleške bojne ladje potopile oklopno Bismarck, ki je potopila največjo angleško bojno ladjo Hood, v decembri leta 1932 pa je bila potopljena oklopna Scharnhorst.

Italjani zahtevajo kruh

V Florenci je včeraj prišlo do velikih nemirov in ljudje so hoteli vedeni, zakaj niso dobili 300 gramov kruha, ki jim ga je objubil predsednik Roosevelt. Oblasti, ki razdeljujejo živež, so vsled demonstracij v veliki zadregi, ker jim ni mogoče odmerka povišati od 200 na 300 gramov.

GOEBBELS ZAGOVARJA HITLERJA

Propagandni minister Paul Joseph Goebbels je po radio skušal prepričati svet, da je s Hitlerjem vse v redu, da je zdrav in močan in da ni samo duh, za katerega govori Heinrich Himmler.

Nazivlje temu zatrdilu, pa je skrivnost glede Hitlerja vedno večja. Vse kaže, da je postal Himmler najmočnejši mož Nemčije. Moskovski radio pravi, da je povelje častnikom v Prusiji, da se bore do zadnjega, podpisal Himmler.

Hitler ob obletnici monakovskega puča ni govoril, čemur se edujio tako Nemci kot ljudje v inozemstvu. V najhujši urini nemškega naroda je Hitler izginil; nikdo ga ne vidi, nikdo ne sliši. Goebbels ga zagovarja, da je v svojem glavnem stanu preveč zaposlen, da se ne more pokazati v javnosti in tudi ne more govoriti po radiu.

Moskovski radio poroča, da so glede Hitlerja razširjene le skrivenste gvorice, zlasti, Slabomnost je pričel že katalogi po porazu v Stalingradu, nameravani atentat 20. julija, pa ga popolnoma vrgel iz ravnovesja.

Posadka potopila podmornico

Mornariški urad je naznal, da je ameriška podmornica Darter zavozila na pesek v sovražnem ozemlju in jo je posadka potopila, da ne bi prisla sovražniku v roke.

ZAPRISEGA PRIMORSKIH SLOVENCEV

V severni Afriki so v nekem novem taborišču obhajali zelo zanimivo svečanost. Letalski polk narodne osvobodilne vojske je v prisotnosti podpolkovnika Manole in polkovnika Pirea položil zaprisego zvestobe narodni osvobodilni vojski in maršalu Titu. Na planjavi poleg taborišča, okoli trobojnega s partizanskim zvezdom na belem polju stojijo mladi Slovenci iz Istre in okolice Gorice. Prvotno so bili proti svoji volji vtaknjeni v italijansko armado, pa so jih pozneje osvobodili zavezniki v Italiji.

Stavka v Wrightovih tovarnah

V Paterson, N. J., so vstavile obrat 4 tovarne Wright Aeronautical Corp., ker je začakalo 2200 delavcev, čiji pa je odkrito priznala, da želi, da armada prevzame tovarne.

Vsled stavke je popolnoma vstavljen izdelovanje 18-cilindrovih strojev za superbombnike B-29, kar bo zelo slabo za bojevje na Pacifiku.

Stavkuječi delaveci pripadajo imiji Wright Aircraft Superision Association. 1200 delavcev je včeraj opoldne na svoji seji sklenilo, da se toliko časa ne vrnejo na delo, dokler tovarne ne prevzame armada, ali pa družba prizna nujno kot edino pogajalno ento.

Stavkarji se niso zmenili niti na svarilo War Labor Boarda, ki je izjavil, da v stavki ne bo posredoval in ne bo skušal povrnati stavke, če se stavkarji ne vrnejo na delo.

Stavka je bila določena, da se prične ob 10 dopoldne, toda delaveci so pričeli odhajati iz tovarne eno uro pozneje. V vsaki tovarni je unijski voditelj s piščalko dal znamenje za pričetek stavke in delaveci so v gručah pričeli odhajati. Bilo ni nikakih izgredov.

Zborovanje zdravnikov

V hotelu Biltmore v New Yorku, se je ravnočar zaključilo prvo Ameriško-Sovjetsko zborovanje zdravnikov. Tem povodom je profesor Vladimir V. Lebedenko, ki zastopa rusko družbo rudečega križa in polmeseca, naznani, da zdravništvo v Rusiji izredno bitro napreduje. Zborovanje je predsedoval dr. Walter B. Cannon od vsečilišča Harvard.

Vesti

Nov nemški robot

Nemci trdijo, da imajo novo "maščevalno orožje", robot št. V-4, ki ga je mogoče vstreliti iz velike razdalje. Obenem je bilo s tem poročilom naznанено, da so Nemci poslali proti ameriški prvi armadi robot št. V-2.

Nemški radio popisuje novo robotno bombo kot tank, katero more odpeljati in voditi zelo oddaljena postaja v sovražne postojanke. Ko pride na svojo določeno mesto, se razleti, nato pa se zopet povrne pod zaveso dima na kraj, od koder je bila izstreljena.

Kitajski kvizling umrl

Predsednik kitajske republike, katero je postavila Japonska, Wang Čing vej, je umrl za sladkorino bolezni. — Wang Činvej je bil pristaš ozeta kitajske republike dr. Sunyatnsena in pozneje dober prijatelj generalissima Čankajšeka, toda s Čankajškom se je razstal in ko so Japonezi vpadi na Kitajsko, je prevzel naslov kitajskoga kvizlinškega predsednika v Nankingu.

Kitajski listi v Čunkingu, kitajski prestolici, pravijo, da je bil Wang Čingvej samo srečen, da je umrl, ker bi bil drugače vstreljen kot izdajalec in zločinec.

Belgia drži kvizlinge

Belgijska časnikarska agencija naznana, da je v Belgiji zaprtih 60,000 oseb, ki so sodelovali z Nemci tekoči okupacije in čakajo, da jih doseže roka pravice. Postavljenih je bilo 45 komisij, ki imajo nalogo, da justičnemu ministru poročajo, kdo naj bo izpuščen, kdo pa postavljen pred sodišče,

Naša dolžnost je, da podpiramo osvobodilne armade s tem, da kupimo Vojne Bonde do naše skrajne zmocnosti.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovene Publishing Company, (A Corporation)
Frank Saks, President; Ignac Hude, Treasurer; Joseph Lupsha, Sec.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.

:: 51st YEAR ::

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays
and Holidays.

Subscription Yearly \$7. Advertisement on Agreement.

ZAT CELO LETO VELJA LIST ZA ZDRAVJE DRŽAVE IN KANADO:
\$7. - ZA POL LETA \$3.50; ZA ČETRT LETA \$2. -

"Glas Naroda" izhaja vsak dan izvenčni sobot, nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA," 216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1242

Po volitvah

Volitve so končane in naša republika je s pomočjo teh volitev postala še močnejša in vplivnejša, kar je bila preje, kajti izid volitev dokazuje vsemu svetu, da vlada med našimi državljanji neodoljivo edinstvo, česar namen in geslo je nadaljevati z vojno do končne in popolne zmage ter ustanoviti ekonomičen položaj, ki bo našim državljanom jamčil srečno bodočnost.

Pred volitvami je bilo naravno potrebno, da je vsakdo lahko neovirano izrazil svoje mnenje, kajti to nam jamči naša ustava, katera tudi določa, da mora prebivalstvo potom volitev določiti, kakšna naj bo vlada, katero si je ljudstvo izbralo za dobo prihodnjih štirih let. Vsa začasna nesoglasja so sedaj, ko so volitve končane, — pozabljena.

Neoziraje se na vsakovrstne predvolitvene agitacije, glavna stvar je ta, da nam predseduje še v nadalje predsednik, ki je dovoljno dokazal, da je bil in da je največji vodja v največji vojni, kar jih pomni zgodovina človeškega napredka. Nejgov zopet izvolitev je razvesila ves zavezniški svet. ter istodobno povzročila med naci-fašistično živino še večji obup, kajti sedaj so tudi oni uverjeni, da se bo vojna nadaljevala do polnega poraza imenovanih zločincev.

"Peace in Our Time"

V dobi, ko je Adolf Hitler podal svoje mirovne predloge republike Československi, so ljudje, ki so bili na strani malih svobodnih narodov, mokali. — Ko je potem imenovan Adolf s svojimi kvižlingi in roparji moril in ropal po Jugoslaviji, Grški, Norveški, Danski in drugih miroljubnih državah, nekateri ljubitelji miru niso poslali svojih protestov v prilog Hitlerjevih žrtev, klinj temu, da bi tedaj bilo umestno opozoriti nacije na to, da bo podaljšanje vojne zahtevalo tudi v Nemčiji nepregledno število človeških žrtev.

Toda sedaj, ko je Hitler prišel takoreč do svojega žlostnega konca, se tuintam med zavezniškimi narodi oglašajo ljudje, kateri želete, da se nudi Hitlerju in njegovim lopom-mir, ki naj bo nekako milosrčen.

Ti ljudje so namreč mnenja, da — ako se ponudi fašistični živini mir po uzoru Wilsonovih znanih točk, bi se na ta način doba sedanje vojne prikrajšala, kar bi rešilo življenje mnogih vojakom. Toda, kajko znano, sta Hindenburg in Ludendorff uvaževala vse Wilsonove točke miru in sicer na ta način, da sta ohranila nemško vojsko v dobrem stanju; da sta potem s pomočjo te vojske vničila nemško republiko in pripravila vse potrebno za nemško divjanje v sedanji vojni.

Zjednjena ljudstva ne morejo ponuditi ugodenejšega mira, kakor so ga ponudili Nemčiji v dobi Chamberlaina in Deladierja, tam v Monakou. Neville Chamberlain, tedanj minister predsednik Velike Britanije, in Deladier, minister predsednik Francije, sta kajko znano, potovala v Monakovo v letu 1939, da tamkaj podpišeta nekako mirovno pogodbo s Hitlerjem. In radi tega je sedaj čas, da apostelji miru prosijo Hitlerja, Mussolinija in Hirohita — naj pridejo i ljudje (ako so ljudje) v Moskvo ali pa v London, da tamkaj dobe in dosežejo vse ono, kar sta Chamberlain in Deladier dosegla v — Monakou . . .

Sedaj, po petih letih nesmiselnega prelivanja krvi, je nastopal čas, da postanejo za to odgovorni oni ljudje, kateri so vse to povzročili, kajti mir, ki bi v bodočih letih pomagal, da se agresivne države osišča zopet pomagajo in ustanove novo vojsko za bodoče roparstvo, bi bil brez vase vrednosti, oziroma ravno tak, kakoršen je bil Chamberlainov "Peace in Our Time."

NOVA IZDAJA
Hammondov
S V E T O V N I
A T L A S

V njem najdete zemljevide vsega sveta, ki so tako potrebi, da morate slediti dašnjim poročilom.

Zemljevidi so v barvah.

Cena 50 centov

Naročite pri: "G L A S U
NARODA", 216 West 18th
Street, New York 11, N. Y.

Na dan osvobojenja Beograda je Sava N. Kosanović, jugoslovenski minister za notranje zadeve, socijalno politiko in zdravje ter javna dela na britanskem radiju BBC imel sledeč govor:

V tej uru splošnega veselja z Narodno-osvobodilno vojsko, ki je ob strani naše bratske Rdeče armije prinesla osvobojenje Beograda in s tem zagotovila skoro osvobojenje vse Jugoslavije se z globoko počutnostjo spominjam veličine inčenštva in Junaštva Beograda v borbi za svobodo.

Pomarski in svodobni Beograd iz 1903 — tedaj prestolnica Srbije — je bil zarisovan vseh upov, ki so se širili po Slovenskem Jugu. K njemu so bile usmerjene vse naše težnje in občutki in iz njegovega plamena svobode smo črpali toplino. Beograd balkanski vojn je bil simbol samozavesti, ki se je vršala. Duhovna metamorfoza mladine in puntarstva, ki je zajel srbsko, hrvatsko in slovensko in dejno v tok jugoslovenske enotnosti, kateri je bil Beograd simbol, je s vojo gigantsko silo do temeljev potresla habsburško tiranijo in jo razbila v koške.

Beograd od 27. marca 1941 se je zdignil iz ponižanja, se je upri proti izdajalstvu z gesлом: "raji smrt kot suženje", ter bil nosilec duha odpora proti tlačenju, duha, ki je dal fašizmu odgovor, katerega se je on najbolj bal. V času, ko je izgledalo, da je vse izgubljeno, Beograd je vstal s smrti in s klikom na upor dvignil Jugoslavijo na najvišjo moralno stopnjo.

Beograd od 6. aprila 1941—pri teh nedolžnih žrtev, izmazanih žen in otrok po zločinskem fašističnem nasilju, "Mi gomimo sovražnika proti njegovim mejam s trdnim odločilom nadaljevati do njegovega teritorija, skupno z zmagovalnimi angleškimi, sovjetskimi, in ameriškimi armijami, do popolne osvoboditve naše izmazene razdeljene zemlje, ampak do popolnega osvobojenja cele Evrope od nemških zavojevalcev".

Ten je sledil Beograd poznanja, smrti, nacistične okupacije in kvisilingov; tisoč ubitih ali vrženih v konecetratnska taborišča.

GOVOR KRALJA PETRA II

Po osvoboditvi Beograda je jenje domovine v prihajajoči Kralj Peter imel po britski dobi miru ohranila plodove njihovih zmag in zgradila boljšo in srečnjo bodočnost v novi, svobodni, demokratski in federativni Jugoslaviji.

"Dragi moji Srbi, Hrvati in Slovenci: Naša junaka mučenja prestolnica je zopet svobodna. Tokom 43 mesecov svoboda naša nikdar podložne Jugoslavije je bila draga plačana s krvjo, znojem in solzami, prelitimi v borbi Narodne osvobodilne vojske pod nevstrajljivim Maršalom Jugoslavije, Josipom Brozom Titom. Osvojitev Beograda je bilo doseženo z nadležnošči borbe našega naroda in neprecenljivo pomočjo naše bratske Rdeče armije. V znaku te zmage nad sovražnikom je triumf junaka v patriotizmu našega naroda obenem najjasnejši dokaz zavezniškega edinstva in solidarnosti.

Tej predstavi se je udeležilo na posebno povabilo filmske družbe več Slovencev, katerem kajko so se izrazili, se je film zelo dopadel. Film je vsestransko zanimiv in podučljiv. Zanimalo bi bilo, da bi eden ali drugi, ki je bil sinovič navzoč napisal malo obširnejše svoje utiske glede filma.

Pozneje bo poročano v katerem gledališču bo ta film pri-

**BUKIZ KOKOMO,
INDIANA**

Kokomo, Ind., 6. nov. — Od "nekje na Pacifiku" se javlja, da so vojaki iz Indiane pripravovali svojim tovarišem iz drugih držav, da je neki farmer v Indiani priredil in tudi vzgojil naivčjega bitka na svetu. Tega bitka so potem, ko je dokončal svoje "trudopono" življenje, seveda ubili, toda njegovo kožo so prihranili in "našopali". Ta bitek je sedaj razstavljen v muzeju mesta Kokomo. — Tovariši iz drugih držav, pa tudi potomeci starih rodbin, katere so si tekmo stoletij prilastile ta zemljišča na ta način, da so prejšnje lastnike enostavno prepodile in jih prisilile, da obdelujejo ta ista zemljišča kot — srušiti v pravem pomenu besede.

Mestni očetje v Kokomo, so vojakom seveda ustregli in sicer na ta način, da so jim poslali uraden "affidavit" zajedno z fotografičnim posnetkom omenjenega bitka. Na tej sliki je prikazan bitek, ki je bil v Kokomo, in proslili, naj se njihovo pripravovanje uradoma potrdi.

Affidavit, katerega so poslali iz Kokomo, Ind., svojim vojakom nekje na južnem Pacifiku, se glasi:

"To whom It May Concern: 'Na podlagi našega lastnega znanja, tem potom izjavljamo skupno in individualno, da je pri nas, v lokalnem muzeju v Highland Parku, Kokomo, Ind., razstavljen 'našopan' bitek, katerega je mestu Kokomo, Ind., podaril njegov prejšnji lastnik, farmer Murphy, iz Miami, Ind. Ta žival je bila starca štiri leta, in je tedaj tehtala 472 funtov. Bitek je bil 6 čevljiev in 2 palec visok, 16 čevljiev in 3 palec dolg (od konca svojega repa do konca svojega gobca) in je meril krog svojega trebuha 13 čevljiev in 4 palec."

"Gospodica, katera je slična začedno z bikom, je Miss Phyllis Hartzell, o kateri naznamo vojakom iz Kokomo, do tehta 114 funtov, je stara 22 let, meri od vrha svoje glave do konca svojih nog 5 čevljiev in 4 palec, in krog pasu 26 palecov.

"Imenovana gospodica ni — našopana. Podpisi:

"Charles V. Corr, župan mesta Kokomo, Ind., Virgil L. Coffel, sodnik; W. Lew Stewart, serif countyja Howard, Ind.; Ed. M. Sonder urednik lista "Indiana Tribune".

ODMEKI
Meso in maččobe:
Rdeče znamke od A8 do Z5 in A5 do K5 so veljavne za nedoločen čas. Do 29. oktobra ne bodo nanovo uveljavljene druge znamke.

Sadje in zelenjava v kantah
Modre znamke A8 do Z8 in A5 do R5 za nedolečen čas. Novembra ne znamke ne bodo uveljavljene do 1. novembra.

Sladkor:
Znamke št. 30, 31, 32 in 33 so veljavne za pet funtov sladkorja za nedoločen čas. Znamka št. 40 je veljavna za pet funtov za vkuhanje do 28. februarja, 1945.

Cevljii:
Letalski znamki št. 1 in 2 v knjižici št. 3 veljavni za nekajovan. A. F. Svet, določen čas.

GITATELJEM je znano, kako se je vse podražilo
ta ravnatko tudi tiskovni papir in druge tiskarne potrebštine. Da si rojaki zagurajo redno dopadljivje Mata, lahko gredu upravnosti na roke s tem, da imajo vedno, če le mogoče, vse predložano naročilno. ALI NE BI OBNOVILI SVOJO NAROČININO SE DANES in ne čakajte na opomin, ker s tem prihranite upravnosti nepotrebnega stroška?

RAZGLEDNIK

EVROPSKI ZEMLJIŠKI POSESTNIKI

Vse evropske države in državice, izvenči Rusijo, so do kaj ponosne na svojo zemljiščko zgodovino, kajti večina zemljišč v teh državah ni last poljedelcev, pač pa potomeci starih rodbin, katere so si tekmo stoletij prilastile ta zemljišča na ta način, da so prejšnje lastnike enostavno prepodile in jih prisilile, da obdelujejo ta ista zemljišča kot — srušiti v pravem pomenu besede.

Tako na primer — na Ogrskem. Tamkaj je bilo že leta 1937 nekaj nad trideset odstotkov vseh obdelovalnih zemljišč lastnina ljudi, ki niso nikdar obdelovali ta polja, in teh bogatih ljudi je bilo le 1200 po številu.

Istega leta, oziroma 1937, je sedemdeset odstotkov vseh kmetov in obdelovalcev zemljišč bila last takozvanih poljskih "aristokratov", kateri so se bavili le z politiko v fašističnem smislu, kajti fašizem jim je jamčil še nadaljnino izkorisťevanje poljskih kmetov. Ti "aristokratie" so si izbrali svojo lastno vlado, katera je potem bežala v Anglijo, kjer kuša "zastopati" Poljsko.

Na Španskem je prišlo do državljanske vojne in ustavitev prve republike, ker tamkaj kmetje niso imeli nikakih pravil in niso bili posestniki zemljišč, katero so morali obdelovati. Le eden edini odstotek prebivalcev je na Španskem poseloval več kot polovico vseh polfidejških zemljišč in manjša polovica je bila last raznih "verskih" zavodov, kateri so prebivalstvo oblikovali boljše bodočnost na "onem svetu", in spravili dobitke v svoj žep . . .

ODLOMKI IZ DOMACEGA ČASOPISJA

Mesečnik "Fortune" poroča, da se bode pri nas takoj po končani svetovni vojni pričelo graditi kar 16 milijonov novih stanovanjskih hiš, katere bodo veljale baje 80 bilijonov dolarjev. Nove hiše bodo razne obične zgradidle v svrhu poboljšanja morale prebivalstva, kajti ljudje, ki stanno sedajo v takozvanih slabih okrajih raznih mest, ne zamorejo postati dobrni in uznoriv prebivalci . . . Bodo li potem, ko bodo stanovali v modernih hišah, zamogli spremeniti svoj značaj, imenovani mesečnik ne ve . . .

V istem listu tudi čitamo, da bodo naša republika imela po vojni uprav velikansko trgovinsko mornarico, oziroma toliko parnikov, da bodo lahko maložili na nje kar 30 milijonov ton blaga hrakati. List radi tega priporoča, naj naše parnike, ki jih bodo kupili, se za sedaj še ne ve . . .

Cena \$2

Lično v platnu vezana
13 poglavij — 413 strani

**K N J I G A R N A
SLOVENIC PUBL
C O M P A N Y**
216 W. 18th Street
New York 11

Angleško-Slovenski

BESEDNJAK

Izšel je novi angleško-slovenski besednjak, ki ga je sestavil

Dr. FRANK J. KERN

V njem so vse besede, ki jih potrebujemo v vsakdanjem življenju. — Knjiga je trdo vezana v platnu in ima 273 strani.

Cena je \$5.00

Naročite jo pri:

KNJIGARNI "GLASA NARODA"

216 W. 18th Street New York 11, N. Y.

Epopeja jugoslovanskega junastva

Iz Urada SANS-a, Chicago, Ill.

Pisatelj Adamič je dal SANSu na razpolago pismo, ameriškega narednika Sweeta, ki je prebil dolgo časa v Jugoslaviji in se sedaj nahaja v Italiji. Sweet, ki govoriti štiri jezike in je zelo visoko izobražen mož, silno ljubi Jugoslovane in odkar je — po naključju — slušal partizanski pevski zbor "S črko Kosovel", o katerem je SANS že poročal, si na vso moč prizadeva spraviti te pevec pred ameriško javnost. To je bil glavni namen njegovega pisma in povest bi se dalo precej na kratko. Toda v tem pismu je še nekaj drugega, kar je Sweet tako krasno povedal da so njegove lastne besede boljše od vsakega referiranja. Povest se tiče ene iz med mnogih epizod iz partizanskih bojev, prenosila štiri tisoč ranjencev iz krajev, v katerih so tedaj vodili sovražniki najhujše boje, na vendar, Sweet pravi, da je ta storija že postala epos in mali, da je to poglavje iz sedanja vojne bolj čudovito kot katero koli drugo, kar je njemu znanih. Vsekakor kaže nevejetno hrabrost in pozrtvovalnost osvobodilnih vojščakov Jugoslavije in je vredno, da se z njim seznamijo tudi naši rojaki. To pi-

smo se nam je zdele tako iz imeli priliko videti "največjo redno zanjamivo, tako poneno ameriško igralko" in člane in pretresljivo, da smo smanjene družbe. Ali bi ostali za trali za greh, če bi izpustili južino?

Nesreča je bila, da je Katerina dobila lud nahod in je morala ostati v postelji. Guthrie prepričani, da ne bo manj McClintic se je zapletel v ne-naredil nič manj globokega ke nujne posle. Družba se je vtisa kot ga je name in na torej skreila na McKaya Morrisa, Elaino Perry in štiri družbe, Marija, mojega polveljajočega častnika in mene. Katarina je bila razburjena ker ni mogla z nimi, toda ona in Guthrie sta nam dala svoje listke za odmerke in odpeljali smo se do oficijske kantine, kjer smo nakupili cigaret, sladje, lešnikov, mila, pismenskega papirja, črnila — boge česa ne.

Etkin Kristan, pevski zbor

V teh krajih je sedaj pevski zbor, karkrišnega se nikdar v življenju nimeni slišal. Prilagam spored programa — avto-graf na prednji strani sta zborovodja in solista (Rado Simoniti, Marjan Kristančič). Zbor je izključno moški in je sestavljen iz tridesetih do stotidesetih partizanov. Kolikor mi je znano, so bili precej česa skupaj, odkar so se organizirali na Visu. Sedaj posvečajo ves svoj čas obiskom raznih jugoslovanskih taborov in bolnišnic.

Cepravim, da je to največjše zbruno petje, kar sem ga slišal, ne pretiravam niti za dlako. Celo petje donskih kozakov se zdi v primeri s temi pevci kakor skripanje zavreljih vrat. Njihov vodja Rado Simoniti, je bil profesor glasbe na zagrebškem vseučilišču in zdi se, da je skoraj vsak izmed pevcev solist.

Ce bi se moglo aranžirati, da bi ti fantje prišli v Ameriko, morda pod avspiejami Združenega odbora južnoslovenskih Amerikanov, bi bil to načrtev čini propagande, o katerem bi se moglo sanjati. Na nas, ki nismo še nikdar prešli ali teh pesmi ali tega načrtev petja, je njihovo delo nadrealo najmogočnejši vtip. Prepišam sem, da bi v Ameriki oponili občinstvo. Človek se ne more upreti lepoti njihovih pesmi in glasov.

Povem vam, kako se je zgodilo, da smo bili tako srečni in smo jih slišali, kajti doslej so posvečali ves svoj čas svojemu ljudstvu — kar je naravno. Fred krafkem je bila tukaj Katarina Cornell (velika ameriška dramatska igralka) s svojo družbo, ki je igrala "The Barrels of Wimpole Street". Skoraj vsi, včevši gospodično Cornell, so moji prijatelji. Mnogo sem občeval z njimi za kulisanje in po predstavah v njihovem hotelu. Razume se samo, da sem jim pravil o "mojih" partizanih in posebno omenil bolnišnico, ki je daleč oddal. Pripeljal sem že Marijo (Vilfanovo) na predstavo v gospodični Cornell, se je zelo prikupila. Nagovoril sem igralce, da bi saj nekateri izmed njih nekoga jutri obiskali bolnišnico. Dan pred nameravanim obiskom sem poizvedel, ali bi bili dobrodoši (v takih slučajih se je vedno treba posvetovati s političnim komisarjem). Bili so vzradeni, ko so slišali, da bodo

Odiseja konvoja ranjencev

Napišem to kratko kolikor le morem. Morda ste že slišali o stvari — to povest, kako je štiri tisoč ranjenih preneseno na varno ozemlje — sedem sto kilometrov daleč, če se potegne ravna črta, toda v vaši deželi preko strinjih gorovskih prelazov, okrog in preko reke, je bila daljava v resnici več kot tisoč kilometrov. V celoti povorki ni bilo ne enega motornega vozila in malo številko vozov s konjsko vprego je naposled moralno biti ostavljen, ko je bilo treba zaklati živali za hrano. Pot se je pričela meseca januarja. Vetrovi, sora in sneg v hribih so nadreali iz potovanja smrtno grozo. Ce vzamete v poštev dejstvo, da je bilo treba vsakega ranjenceva nositi na za silo na rejenem nosilu iz odeje ali pa na hrbitu drugega vojaka, in da so jih skoraj na vsakem palen poti napadali Nemci, četniki ali pa ustaši, da so včasih mogli potovati samo po noči, češčo ne več kot miljo ali dve na dan in se potem morda umakniti, da se izognijo bitki z imenitno oboroženim sovražnikom, ce vzamete vse te reči v poštev, boste morda lahko začeli razumevati ogromnost tega dejstva. Jaz priznam, da ne morem. Preveč je za mimo cenev. Kajti to se ni vse. Ves čas je bilo treba negotovljajanje; pomanjkanje zdravil in bolniških potrebičin je bilo akutno in s časom je bilo vse izčrpalo. Obvezne je bilo treba prati in zopet prati. Hrane je bilo malo; ranjenci so dobivali večji delež. Držgi so jellli travo, labje — karkoli je moglo dati prebavnim sokom — oprav-

ŽIVLJENJEPIS NIKOLA TESLA

5. novembra bo v založništvu tvrdke Ives Washburn, Inc. (29 West 57th St., New York) izšel prvi življenjepis načega slavnega učenjaka in izumitelja Nikole Tesle, katerega

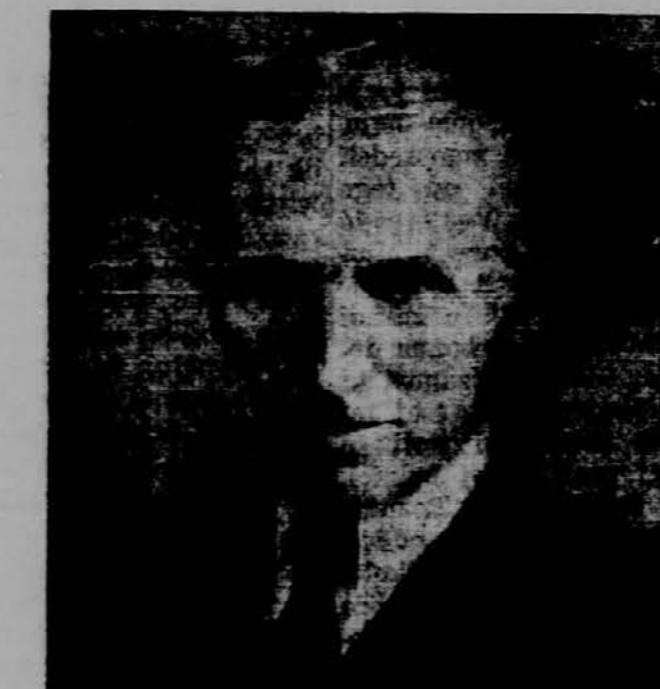

John J. O'Neill

se smatra za očeta moderne elektrite-tehnike, ki je za svoje izume dobit Nobelovo nagrado (katero je odbil) in Edisonovo medaljo. Niegoy življenjepis bo izšel pod naslovom "Prodigal Genius", a napisal ga je John J. O'Neill, urednički znanstvenega oddelka velikega newyorskega časopisa Herald Tribune, ki je leta 1937 dobit Pulitzer nagrada za svoje znanstvene članke in ki je skozi mnoga leta bil eden od redkih intimnih prijateljev blagopojenega Tesla.

Prihod zelenega busa, ki je bil ves počečkan z imeni Cornell, Brian Ahern itd., je povzročil v bolnišnici silno senzacijo. Hitro so ga obkrožili radio-vodeni Jugoslovani, ki so skušali razvozlati uganko pisarjev na straneh. Dr. Janovič in nadaloma komisarka sta nas privita pozdravil in potem sta nas odvedla v glavno pisarno. John J. O'Neill, urednički znanstvenega oddelka velikega newyorskega časopisa Herald Tribune, ki je leta 1937 dobit Pulitzer nagrada za svoje znanstvene članke in ki je skozi mnoga leta bil eden od redkih intimnih prijateljev blagopojenega Tesla.

Prihod zelenega busa, ki je bil ves počečkan z imeni Cornell, Brian Ahern itd., je povzročil v bolnišnici silno senzacijo. Hitro so ga obkrožili radio-vodeni Jugoslovani, ki so skušali razvozlati uganko pisarjev na straneh. Dr. Janovič in nadaloma komisarka sta nas privita pozdravil in potem sta nas odvedla v glavno pisarno. John J. O'Neill, urednički znanstvenega oddelka velikega newyorskega časopisa Herald Tribune, ki je leta 1937 dobit Pulitzer nagrada za svoje znanstvene članke in ki je skozi mnoga leta bil eden od redkih intimnih prijateljev blagopojenega Tesla.

Nikola Tesla

Tesla, ki je leta 1943 umrl siromašen v sedemdesetem desetem letu življenja je bil rojen v vasi Smiljan v Liki in je prišel v Ameriko leta 1884. Ko je nekaj let pozneje prodal Georgu Westinghouseu sv. "Polyphase" sistem za prenos električne sile na raznosmerno strugo je za ta izum dobit milijon dolarjev. Ali, denar je malo veljal v njegovem življenju in on je ta sorazmerno velik znesek hitro izdal na razne drage eksperimente in znanstvena raziskovanja. V poznejših letih je za svoje izumne in odkritja dobit čez 100 patentov. Leta 1898 je v Madison

me razumeš bolje nego bodisi kdo na svetu."

Leta 1936, ob njegovi 80. letnici, Jugoslavija je počastila Tesla z odkritijem "Tesla Zavoda" v Beogradu, za napredek znanstvenega raziskovanja.

15. novembra bodo založniki knjige, Ives Washburn, Inc., počastili spomin Tesle in njegovega biografa Mr. O'Neilla s Cocktail Party v Sherry's, New York City. Ob tej prilnosti se bodo sestali znaneci in prijatelji pok. Tesla, pisatelji, novinarji in zastopniki Jugoslovjanov.

ka iz vzdrževati krovotok.

In vendar — kljub tem na videzno nepremagljivim zaprskam so se bojevali in zaplenili štiri nemške tanke, katere so pozneje moralni pustiti pri roki, tako globoki, da je tanki niso mogli prebroditi. Prizor ob roki je moral biti neverjeten, ko so se partizani začeli razumevati ogromnost tega dejstva. Jaz priznam, da ne morem. Preveč je za mimo cenev. Kajti to se ni vse. Ves čas je bilo treba negotovljajanje; pomanjkanje zdravil in bolniških potrebičin je bilo akutno in s časom je bilo vse izčrpalo. Obvezne je bilo treba prati in zopet prati. Hrane je bilo malo; ranjenci so dobivali večji delež. Držgi so jellli travo, labje — karkoli je moglo dati prebavnim sokom — oprav-

aprila, ko so bili v globoki, široki dolini obkoljeni od vseh strani. Visoke gore so se dvigale ob treh straneh, zadej pa so bili griči. Na vseh višavah so bili sovražniki. Nemci so imeli tri strani zasedene, ozadje pa ustaši in četniki. Ti so bili pod oselom povelenjem Mihajlovičevih četnikov. Cele dni so bili v tej padisnosti, ves čas pod topniškim ognjem in skoraj neprenehoma bombardirani iz zraka. Tukaj so pretrplili svoje največje izgube. Še posejno so vendar v temi prišli skozi sovražniške črete. Morali so se v ta namen razdeliti v majhne skupine v nekaterih primerih po dva vojakova in enem. Na srečo je bilo na drugi strani reke v pecinah nekoliko duplin. Enega po enega so prenesli ranjence, greci pa reke in jih spravili v votline, da bi našli nekoliko počitka po prestanih umnikah. Po štiri in dvajsetih urah ne-prestene streže so nadaljevali pot.

Toda najhujši vseh njihovih doživljajev je bil nekako sred

SVOBODA SE BLIŽA —

NAROD POTREBUJE POMOČI!

Krvoloci Nemec je našim bratom in sestrar v starem kraju odnesel vse, tako da nima ničesar, s čimer bi po osvobojenju mogel pričeti novo življenje.

Golič rok je in klic: "POMAGAJTE!"

Zbirajmo obleko, orodje in vse, kar je najpotrebcnejše, ga pri vsaki hiši, da jim bomo poslali.

V RIDGEWOODU, L. I., je skladisca na WAR RELIEF FUND OF AMERICANS OF SOUTH DESCENT (Bundles for Yugoslavia) na:

665 Seneca Avenue, vogal Gates Avenue.

V NEW YORKU pa:

WAR RELIEF FUND OF AMERICANS OF SOUTH SLAVIC DESCENT

161 PERRY STREET, NEW YORK, N. Y.

Zberite, kar morete pogrešiti in prinesite ali posljeti na gori označena naslova!

DOMAČA FRONTA in v primernem obsegu nadomestiti začasne zgradbe z dobrimi hišami.

SLOVENSKA LIRA "AMERIŠKA"

V PESMARICI

so vključene sledete

slovenske pesmi:

1. Podoknica — moški zbor z barton samospnevom
2. Pozdrav — moški zbor
3. Lajko noč — moški zbor
4. Otrok zvon — moški zbor
5. Pomladnica — moški zbor, z bariton samospnevom
6. Lira 1. — za solo spreve, moški in mešani zbor
7. Lira II. — za mešani zbor
8. Altarski odmet — za moški in ženski zbor, z bariton samospnevom
9. Kantata iz psalma 126 — moški zbor
10. Soči — za samospnev, mešani zbor in spremljanje glasovirja
11. Psalm 29 — za samospnev, mešani zbor in spremljanje glasovirja ali orgel

CENA SAMO

50 centov

KOMAD

To so koncertne pesni za moške in mešane zbrane, katere je uglasil in samozaložbi izdal MA TEJ L. HOLMAR, organist in pevovodja pri sv. Vidu, Cleveland, Ohio, 1923.

Naročite to zbirko pri:

KNJIGARNI SLOVENIC PUBL. COMPANY

216 West 18th Street

New York 11, N. Y.

ZA REVMAČNE BOLEČI
DOBITE
PAIN-EXPELLER

Od leta 1867 . . .

Zanesljiv liniment za družino

SEDAJ LAJKO DOBITE

LASTNOROČNO PODPISANI KNJIGI

pisatelja Louis Adamič-a

ZA CENO \$2.50 ZA ZVEZEK

"Two Way Passage"

V tej knjigi, ki je združila pozornost vsega ameriškega naroda, da je pisatelj navesti, kako bi bilo mogoče po sedanjih vojnih pomagati evropskim narodom. Iz vseh evropskih držav, tudi iz Jugoslavije, so prisli naseljeni v Ameriko in pomagali postaviti najbolj napredno in najbogatejšo državo na svetu. Seda je prisel čas, da ždržimo države pomagajo narodom, ki so jim pomagali do njihovega sijaja in moti. Pot na dve strani — kakor bi se mogel naslov knjige prestaviti iz angleščine — je tako zanimiva knjiga in jo priporočamo vsekemu, ki razume angleško.

"What's Your Name"

"Clovečki odgovori na vprašanje, ki se tiče ureči milijonov . . . Čitanje te knjige je bogato plačano." — — Tako se je izrazil veliki ameriški dnevniki o tej knjigi.

Pri naročbi se poslužite naslednjega kupona

Postojam Money Order na \$..... za lastnorocno podpisano(I) knjigo(I) :

.....

Moje ime

Št. ulica ali Box #

Mesto in država

"Glas Naroda"

216 W. 18th STREET NEW YORK 11, N. Y.

Pisana Mati

Spisal: J. F. MALOGRAJSKI

(8)

"Bodi svojemu možu pokorna!" to povelje je dano ženi in ona se ga je vedno zavedala, vedno se ravnala po njem. A kaj je pomagalo vse to? Sužnja doseže milost svojega gospodarja, ona, ki je služila svojemu možu kakor dekla, si ni mogla priboriti trohice njegove ljubezni! Bil je trd, kakor kamen. "Morda bi se mu zasmilila, če bi umrla!" si je mislila včasih. Samo malo sočutja si je želala od njega in za to sočutje bi bila rada dala življenje! A ko je začutila, da je strta, uničena, da gloje neozdravljiva bolezen na njenem mozgu, jo je bila groza.

Ne zaradi sebe! Njej je mogla prineseti smrt le rešitev in boljšo bodočnost. Ali spomnila se je hčerke. Njen edini otrok, njena ljuba Anica se ji je smilila tako, da se ni mogla ubraniti solz, kadarkoli se je spomnila nanjo ter je začela premisljati in preudarjati, kaj postane iz deklice, kadar zatisne ona oči, kadar nje ne bo več, da bi čuvala nad njo. Kaj naj bi jo tudi čakalo dobrega, ko je kazal oče do svoje ičere baš tako malo ljubezni, kakor do nje, žene svoje!

Da se mož po njeni smrti zopet ozeni, o tem ni dvomila. A to bi je še ne bilo bolelo tako, ko bi ne bila znala taku natanko, kdo postane njena naslednica! Šlo je vse po volji moževi. Oni Vrtački, ki bi jo bil takoj rad vzel njen mož in zaradi katere je bila od njega tako sovražena, je bil soprog umrl. In njen mož je le premalo skrival svoje srčne želje. Vse njegovo vedenje in počenjanje je izdajalo, kaj čuti, kaj misli ter kazalo jasno, da hrepeni po prostosti in da želi tudi sebi samskega stanu. Strah jo je bilo svojega moža, ko je veden, da se veseli njene smrti, in rada, rada bi mu bila izpolnila željo, rada bi se mu bila umaknila, ko bi jo skrb za ljubljeno hčenko ne bila vezala na življenje! Misel, da bo njen otrok brez matere in brez ljubečega srca očetovega, je navdajala z nepopisno bridkostjo.

No, vedela je, da se zgoditi mora in da čas ni več daleč, ko bode miena hčerka osamela sirota. Živo si je predočevala večkrat vse, kar je moralno priti. In ker je videla v duhu vso ono grozno bedo, ki je vsekakor ubogega otroka, je svojo Anico tem bolj ljubila. Skušala ji je nadomestiti s svojo ljubezijo vse ono, kar bi pozneje pogrešala in poznala ni večje sreče, nego če je mogla razveseliti njen otroče sreči in če je mogla gledati nekaj hipov mirno v njene jasne, nedolžne oči.

Večkrat, kadar ni bilo moža doma, je poklicala svoj Anico k sebi, stisnila jo v svoje narocje ter jo učila:

"Anica, le pridna bodi!"

"Ali nisem pridna, mamica!"

"Pridna si, pridna! Le vedno tako ostani! Ubogaj očeta, tudi kadar mene ne bo!"

"Kam pa pojdeste, mamica?"

Ni ji odgovorila. Solze so ji zalile oči in še iskreneje jo je stisnila k sebi, se prisrčneje jo je poliubovala . . .

In čim bolj je Marijana čutila, da se bliža čas, ko se ji bude treba ločiti, tem bolj si je že zelela hčerke poleg sebe, tem bolj ji je izkazovala svojo ljubezen in tem manj so se je mogla nagnedati njene oči. Skrb za otroka jo je priveda do tega, da je nekoč, ko že več hoditi ni mogla in je ostajala tudi čez dan v postelji, poklicala svojega moža k sebi.

Stopil je k nji, dasi se mu je poznalo, kako nerad to stori. Izpolnil ji je to željo, ker je nemara vedel, da ga ne bo več dolgo nadlegovala.

"Tone," ga je nagovorila s posečim glasom, "glej, moj dan se nagiblje! Dobro čutim, da se mi bliža zadnja ura! V življenju nisva bila prijatelja, spriznjava se vsaj zdaj, ko je prišel čas ločitve! Saj veš, da sem bila jaz pri tem nedolžna! Ko bi bila le malec slutila, da boš takoj nesrečen poleg mene, nikdar, nikdar bi ti ne bila podala roke v zvez! Ali tako, kaj naj bi bila storila? Prišel si, vprašal najprej mojega očeta, ki so bili zadovoljni, in potem vprašal še mene. Pogledala ti nisem v oči; sramovala sem se morda, morda tudi bala, kaj vem! Ko bi ti bila zapazila nemara, da ni ljubezni v tvojem pogledu in preprosila bi bila očeta, da bi me ne silili. Tako pa sem verjela tvojim besedam. Sicer so bile hladne dovolj in zdale so se mi odkritosrečne! Kaj te je magnilo, da si prišel, tega seveda nisem vedela. In tako sva postala nesrečna oba, ti in — jaz! Pakaj jaz! O tem raje molčim! Če bi bila videla, da si srečen ti, bi bila gotovo tudi jaz srečna! Jaz nisem poznala druge sreče nego tvoje! Tone, tega ne boš tajil, da sem si prizadevala, da sem imela gorečo željo, pridobiti tvoje spoštovanje in ljubezen. Bodи Bogu potoženo, da ni vse to nič izdal! Ničesar ti ne očitam. Morda nisi mogel drugače! In kaj bi to žila zdaj, ko bo meni kmalu pomagano, ko se mi bliža ura rešitve. Naj bo pozabljeno vse! Tudi ti pozabi, Tone! Ne jezi se več name! Vsaj te zadnje dni se ne jezi name! Še par dni, Tone, in vse bo dobro! Pozabi, da si bil nesrečen, pozabi na preteklost in upaj na boljšo bodočnost. Saj se ti že odpira, saj je čas že tu, ko . . . Tone, od sreca ti želim, da bi užival z drugo vso tisto srečo, ki si jo pogrešal pri meni! Ničesar te ne protišim zase, Tone! Niti tega ne zahtevam, da bi se me spominjal kdaj. Kaj bi ti misel name kalila veselje! Ali usmili se ubogega, zapuščenega otroka, Tone! Saj je tvoj, kakor moj! Za otroka te prosim, Tone, ki ni nič drugega zakrivil, kakor da je na svet prišel. Tega ne dopnisti, da bi trpinčil kdo mojo in tvojo hčerko. Tone, da nisi takoj trd, kakor si se delal! Kaj ne, kaj ne, da mi izpolniš to željo! Samo to mi zagotovi in mirno zatisnem oči!"

(Dalje prihodnjek)

"THE MASTER RACE" V RKO PALACE

"Bodi svojemu možu pokorna!" to povelje je dano ženi in ona se ga je vedno zavedala, vedno se ravnala po njem. A kaj je pomagalo vse to? Sužnja doseže milost svojega gospodarja, ona, ki je služila svojemu možu kakor dekla, si ni mogla priboriti trohice njegove ljubezni! Bil je trd, kakor kamen. "Morda bi se mu zasmilila, če bi umrla!" si je mislila včasih. Samo malo sočutja si je želala od njega in za to sočutje bi bila rada dala življenje! A ko je začutila, da je strta, uničena, da gloje neozdravljiva bolezen na njenem mozgu, jo je bila groza.

Ne zaradi sebe! Njej je mogla prineseti smrt le rešitev in boljšo bodočnost. Ali spomnila se je hčerke. Njen edini otrok, njena ljuba Anica se ji je smilila tako, da se ni mogla ubraniti solz, kadarkoli se je spomnila nanjo ter je začela premisljati in preudarjati, kaj postane iz deklice, kadar zatisne ona oči, kadar nje ne bo več, da bi čuvala nad njo. Kaj naj bi jo tudi čakalo dobrega, ko je kazal oče do svoje ičere baš tako malo ljubezni, kakor do nje, žene svoje!

Da se mož po njeni smrti zopet ozeni, o tem ni dvomila. A to bi je še ne bilo bolelo tako, ko bi ne bila znala taku natanko, kdo postane njena naslednica! Šlo je vse po volji moževi. Oni Vrtački, ki bi jo bil takoj rad vzel njen mož in zaradi katere je bila od njega tako sovražena, je bil soprog umrl. In njen mož je le premalo skrival svoje srčne želje. Vse njegovo vedenje in počenjanje je izdajalo, kaj čuti, kaj misli ter kazalo jasno, da hrepeni po prostosti in da želi tudi sebi samskega stanu. Strah jo je bilo svojega moža, ko je veden, da se veseli njene smrti, in rada, rada bi mu bila izpolnila željo, rada bi se mu bila umaknila, ko bi jo skrb za ljubljeno hčenko ne bila vezala na življenje! Misel, da bo njen otrok brez matere in brez ljubečega srca očetovega, je navdajala z nepopisno bridkostjo.

No, vedela je, da se zgoditi mora in da čas ni več daleč, ko bode miena hčerka osamela sirota. Živo si je predočevala večkrat vse, kar je moralno priti. In ker je videla v duhu vso ono grozno bedo, ki je vsekakor ubogega otroka, je svojo Anico tem bolj ljubila. Skušala ji je nadomestiti s svojo ljubezijo vse ono, kar bi pozneje pogrešala in poznala ni večje sreče, nego če je mogla razveseliti njen otroče sreči in če je mogla gledati nekaj hipov mirno v njene jasne, nedolžne oči.

Večkrat, kadar ni bilo moža doma, je poklicala svoj Anico k sebi, stisnila jo v svoje narocje ter jo učila:

"Anica, le pridna bodi!"

"Ali nisem pridna, mamica!"

"Pridna si, pridna! Le vedno tako ostani! Ubogaj očeta, tudi kadar mene ne bo!"

"Kam pa pojdeste, mamica?"

Ni ji odgovorila. Solze so ji zalile oči in še iskreneje jo je stisnila k sebi, se prisrčneje jo je poliubovala . . .

In čim bolj je Marijana čutila, da se bliža čas, ko se ji bude treba ločiti, tem bolj si je že zelela hčerke poleg sebe, tem bolj ji je izkazovala svojo ljubezen in tem manj so se je mogla nagnedati njene oči. Skrb za otroka jo je priveda do tega, da je nekoč, ko že več hoditi ni mogla in je ostajala tudi čez dan v postelji, poklicala svojega moža k sebi.

Stopil je k nji, dasi se mu je poznalo, kako nerad to stori. Izpolnil ji je to željo, ker je nemara vedel, da ga ne bo več dolgo nadlegovala.

"Tone," ga je nagovorila s posečim glasom, "glej, moj dan se nagiblje! Dobro čutim, da se mi bliža zadnja ura! V življenju nisva bila prijatelja, spriznjava se vsaj zdaj, ko je prišel čas ločitve! Saj veš, da sem bila jaz pri tem nedolžna! Ko bi bila le malec slutila, da boš takoj nesrečen poleg mene, nikdar, nikdar bi ti ne bila podala roke v zvez! Ali tako, kaj naj bi bila storila? Prišel si, vprašal najprej mojega očeta, ki so bili zadovoljni, in potem vprašal še mene. Pogledala ti nisem v oči; sramovala sem se morda, morda tudi bala, kaj vem! Ko bi ti bila zapazila nemara, da ni ljubezni v tvojem pogledu in preprosila bi bila očeta, da bi me ne silili. Tako pa sem verjela tvojim besedam. Sicer so bile hladne dovolj in zdale so se mi odkritosrečne! Kaj te je magnilo, da si prišel, tega seveda nisem vedela. In tako sva postala nesrečna oba, ti in — jaz! Pakaj jaz! O tem raje molčim! Če bi bila videla, da si srečen ti, bi bila gotovo tudi jaz srečna! Jaz nisem poznala druge sreče nego tvoje! Tone, tega ne boš tajil, da sem si prizadevala, da sem imela gorečo željo, pridobiti tvoje spoštovanje in ljubezen. Bodи Bogu potoženo, da ni vse to nič izdal! Ničesar ti ne očitam. Morda nisi mogel drugače! In kaj bi to žila zdaj, ko bo meni kmalu pomagano, ko se mi bliža ura rešitve. Naj bo pozabljeno vse! Tudi ti pozabi, Tone! Ne jezi se več name! Vsaj te zadnje dni se ne jezi name! Še par dni, Tone, in vse bo dobro! Pozabi, da si bil nesrečen, pozabi na preteklost in upaj na boljšo bodočnost. Saj se ti že odpira, saj je čas že tu, ko . . . Tone, od sreca ti želim, da bi užival z drugo vso tisto srečo, ki si jo pogrešal pri meni! Ničesar te ne protišim zase, Tone! Niti tega ne zahtevam, da bi se me spominjal kdaj. Kaj bi ti misel name kalila veselje! Ali usmili se ubogega, zapuščenega otroka, Tone! Saj je tvoj, kakor moj! Za otroka te prosim, Tone, ki ni nič drugega zakrivil, kakor da je na svet prišel. Tega ne dopnisti, da bi trpinčil kdo mojo in tvojo hčerko. Tone, da nisi takoj trd, kakor si se delal! Kaj ne, kaj ne, da mi izpolniš to željo! Samo to mi zagotovi in mirno zatisnem oči!"

TO JE KNJIGA, KI JO BOSTE RADI
IZROČILI SOSEDU, DA JO PREČITA

THE INCREDIBLE TITO

Man of the Hour

V angleščini izpod peresa slovitega pisatelja

Howard Fast-a

Povest o bojih Jugoslovjanov za svobodo, o čemer ni bilo pisano že nikdar poprej.

"Najbolj razburljiva povest

v 27 letih!"

Stane 25c v uradu — 30c po pošti.

Knjigarni Slovenic Publishing Company

216 West 18th Street

New York II, N. Y.

čokoladnegra praška, dovol za vso bolnico.

Mi smo bili ves dan z njimi v drugem svetu, sedaj so bili oni v drugem svetu z nami.

Štiri dni pozneje — — —

Ko so Baretti (igralska družba) odpotovali otdot, se mi je posrečilo dobiti potnico in se jim čez par dni pridružiti. Moj namen ni bil toliko, da bi ostal v njihovi družbi, ampak rad bi zvedel, če je po sreči moja ladja — Sitica — v luki in če je, da bi predstavil moje ameriške prijatelje mojim jugoslovanskim prijateljem in obratno. Bog in vojne razmere so bile z menoj in ladja je bila tam. Toda pristaniške oblasti niso bile z menoj in bilo je nemogoče pripeljati igralce na krov, kot je bilo zamišljeno. Vse ladijsko osebo je bilo vzradošeno v pričakovanju, da pride družba na ladjo in kuhar Nikola je namerval skuhati zanje prav posebno kosilo. Razumem se, da je bilo razočaranje na obeh straneh veliko.

Vendar pa smo tisti večer vzel Borisa Beroviča, politkomisarija, Josipa Juciča, glavnega mašinista in Tineta (Martina Kočaka), drugega častnika, na predstavo. Ne eden izmed njih ne govoril ne ene angleške besede, kar je po eni strani dobro, ker je — brez Marije ali kakšnega drugega prevajalca — vsa naloga ostala na meni in na moji nemščini. Razložil sem jim vsebino igre in tako so vedeli zgodovino Elizabete Barretto in Roberta Browninga. Timetov brat je bil nekoč gledališki kritik v Ljubljani in ve mnogo o gledališču. Njegovo presojanje posameznih igralskih vrednot. ne da bi razumel jezik, je bil presemljivo točno in bistvo. Poselgel je naravnost do crea reči in brez napake označil najboljšo kakor tudi najslabšo igro. Skoro samo ob sebi so razume, da jih je predstava zelo zanimala. Pozneje jih je vsa družba pozdravila za kulisami in Katarina je zoper servirala kavo in pečivo. Velik vstop je naredil manj Brian Ahern, zlasti ker so ga prav pred tem videli v filmu, ki je bil kazan v mestu.

Pozneje so jim McKay, Chester Stratton in Elaine priredili sestank v svojem hotelu in servirali pivo in sirove sendviče. To je naredilo name enak vstop kakor na moje Jugoslovane, kajti pivo in vroči sirovi sandviči so zame enaka redkost kakor zanje.

Vse bolj in bolj spoznavam te ljudi, te partizane, te Jugoslovane. Živel sem z njimi, jedel, spal, razpravljal o politiki, razgovarjal z njimi o ljubezni in o brezpomembnosti. Potoval sem z njimi na vojaški ladji, jih opazoval in študiral in po najboljših močeh skušal biti nepristranski: in čim več jih vidiš v čim bolje jih razumem, tem bolj jih občudujem. To je veliko ljudstvo z močno razvito "srčno kulturno". Saj tako bi menda rekli vi....

Potem omenja pisec, da bi bila njegova srčna želja ostati po vojni in Jugoslaviji in pomagati, kolikor bi mogel. Za enkrat pa želi nad vse, da bi partizanski zbor prišel v Ameriko, in misli, da bi to v največji meri utrdilo dobre stike med Jugoslovijo in Ameriko v prid obeh dežel.

Izpolnite te želje ni lahko. Izvrševalni odbor SANSA je razpravljal o stvari in priznavava, da bi bilo podjetje vredno vsega truda, zaveda se pa tudi vse težav, katere bi bilo treba premagati. Rešiti bi bilo treba celo vrsto vprašanj, ampak če se dajo rešiti, je prepričan, da bodo ti pevci pozdravljeni v Ameriki kakor rođni bratje.

MOŠKO DELO Help Wanted (Male)

KROJAČI

STALNO DELO — DOBRA PLAČA
40 UR — PRIJETNE DELAVSKE
RAZM